

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA ÎNAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE ÎNCEP LA 15 IULIE A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPĂOAZĂ

EPOCA

APARE ÎN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Aestern Agency, Constantinopol*
Kavakey Deirmen Han, 16 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia.

ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

CE ESTE CONSERVATISMUL

LOGICA COLECTIVISTA

O NOUA INFAMIE

UN ZIARIST ÎN CONGEDIU

ORGANIZAREA COLECTIVISTA

ALIANȚA TURCORUSA

MIZERIILE LONDREI

VELUL ALBASTRU

CE ESTE CONSERVATISMUL

Înainte de a arăta care sunt vederile noastre în privința trebuințelor statului român, suntem datorii, credem, a da oare-care lămuriri.

De la început am declarat că suntem conservatori; și când, ne-am încercat să intrăm în amănunte, când, vorbind de solicitudinile pe care clasele luminate trebuie să o aibă pentru clasele muncitoare, am zis că conservatismul nostru este democratic, mulți s-au mirat de aceasta. Alții ne-au zis că cădem într-o contradicție monstruoasă, căutând a alătura două cuvinte, care reprezintă principii cu totul opuse și care apar în istorie resboindu-se de moarte. Uneori atitudinea noastră independentă față de coroana, a făcut pe câțiva să ne zică că suntem falși conservatori. Alte ori ni s'a zis că suntem reacționari, oameni ruginiți, numai fiind-că am zis că suntem conservatori. Până și unele cuvinte zise în treacăt Primatului bisericii noastre ne-au fost criticate din același punct de vedere.

Nu e greu dar, de a constata că până și la clasele mai luminate, noțiunea conservatoare este, dacă nu întunecată, dar mărginită la o fasă a dezvoltării sale, la un moment numai al evoluției sale. Este folositor deci, a arăta ce este, dupe părerea noastră, conservatismul.

Cuvântul conservator a început a fi mai în de-obște întrebuințat, pe continent, la începutul veacului nostru. Prin el se arăta acele partide politice care speriate de schimbările revoluției franceze și mai cu seamă de agitățile și nesiguranta care li urmase, căutau garanții de stabilitate în conservarea celor mai multe din instituțiile trecutului.

De atunci lumea s'a obicinuit a înțelege prin conservator pe partizanul unor anumite forme politice și sociale, cum sunt: monarchia, proprietatea, religia, sau sub altă formă, pe acei care doresc mai presus de toate ordinea, stabilitatea, autoritatea. Mai mult. Chiar și chipul cum se înțelegea pe atunci garantarea acestor instituții, au rămas pentru unii obligatoare.

Din această cauză partidele conservatoare supuse evoluției, ca ori-ce lucru, au și început să caute pe ici pe colo, în apropierea de nume, cuvinte, care pe lângă nota generală, se dea și nota specifică fiecărui, și astfel vedem, în Germania Conservatorii-socialiști, în Anglia Conservatorii-Democratici, în Franța Socialiștii-Catolici reprezentați printr-un temperament d'altmintealea destul de conservator ca contele de Mun.

Fără îndoială apărarea acestor instituții face parte din programul conservator. Unele, cum e proprie-

atea vor face poate tot-d'auna parte. Altele încă multă vreme.

Nu constituiesc însă ele singure conservatismul. Un partid conservator poate de minune trăi sub o republică cum poate trăi și sub o monarchie; el poate trăi într-o țară atee așa cum poate trăi într-o țară religioasă. A trăit sub republica Romană și n'a trăit sub imperiu.

De ce pe de altă parte, între unele partide de la Atena și Roma găsim același aer de familie cu unele partide moderne, cu toate deosebirile de timp, de civilizație, de rasă și de program?

Un Torii din secolul al XVII seamăna cu lordul Salisbury. Scos însă din cadrul său istoric și prezentat numai cu programul său de pe vremea cine ar mai găsi vre-o asemănare? S'apoi, asupra unui punct capital de program: asupra limitei acțiunii statului, câtă schimbare între partidele din Anglia! La început liberalii atât de vrășmași amestecului statului, sunt acum mai vrășmași ai inițiativei private de cât conservatorii. Cu toate acestea Torii n'au devenit Wigii și Wigii n'au devenit Torii.

În ce stă dar conservatismul? Dupe noi conservatismul este un punct de vedere special, un mod particular de a înțelege progresul și legile sale.

Un studiu mai adâncit al istoriei ne arată că nu atât egoismul și interesul de clasă erau cauzele care făceau pe mulți să se opună cu atâta îndărătnicie reformelor mai radicale. Acest fenomen se repetă prea des la toate popoarele și în toți timpii pentru că se nu vedem în el un instinct mai profund al naturii omenești. Acel dor năsfârșit de lucrul experimentat, acea frică de necunoscut, sunt însuși legile conservării. Oroarea instinctivă a elementelor conservatoare ale popoarelor de schimbările repezi, s'a dovedit a fi însuși legea progresului. Progresul nu se face în lume de cât încet și prin experiență.

Natura experimentează cu ea însăși. Națiunile însă nu pot face aceasta. Ele nu se pot arunca în experiențe care le-ar pune viața în pericol.

Conservatismul nu e alt de cât o înțelegere mai deplină a modului de a se face al progresului. La început empirică, instinctivă, rezidând în clasele mai luminate ale națiunilor, astăzi cugetată, reflectată în conștiința aceluiași clase.

Din această cauză toate partidele care caută îngrădire contra tendințelor de schimbări, de multe ori greșite și primejdioase, ce se manifestă în masa națiunilor, sunt conservatoare.

Conservatismul nu e dar legat de cutare ori de cutare forme politice. Ceea ce el caută sunt garanții, că ori ce schimbare, ori ce pas înainte să fie trebuincios și folositor. Aceste garanții atârnă de împrejurări. Ele nu pot fi determinate de cât de istoria unui popor, de tradițiile sale, de firea sa, de cultura și de condițiile economice și sociale în care se află.

I. N. Iancovescu

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Londra, 20 August. — Camera Comunelor. Sir J. Ferguson desminte știrea ce spune că Rușii ocupă portul Lazareff.

În discuțiunea răspunsului la adresa

tronului d. O'Comor și Sir W. Harcourt combat politica guvernului privitoare la Irlanda.

Roma, 20 August. — Monitorul Romei asigură din nou că Papa se bucură de o perfectă sănătate.

Roma, 20 August. — Un incendiu a izbucnit în arsenalul de la Castellamare lângă Neapole, care a distrus partea dinaintea a bastimentului în construcțiune „Umberto Primo.”

Pagurile sunt evaluate la 800,000 franci.

Triest, 20 August. — În timpul zilei au fost 10 cazuri de cholera dintre cari 3 decese.

LOGICA COLECTIVISTA

Se știe că *Voința Națională* vorbind de evenimentele de la Vâlcea a zis că omorul învâțătorului Popescu n'a avut altă cauză de cât dorința d-lui Zugrăvescu de ași răbuna. Va să zică o afacere cu totul personală. Nu i vorbă, cam ciudat mod de satisfacere, căci locmat d. Zugrăvescu n'avea revolver și nici a dat măcar vre-o lovitură de baston. Foarte ciudat mai este și faptul că oamenii cu familie și care au avut tot-d'a-una o purtare exemplară ca Nae Bonciu, Petre Apostolescu, Stoienescu, și care n'aveau legături de prietenșug așa strînse cu d. Zugrăvescu să se fi hotărât așa grabnic în 12 ore — atât a trecut de la atentatul contra lui Zugrăvescu până la cel îndreptat contra celor cinci arestați — să omoare un om pentru pofta unei simple cunoștințe a d-lui Zugrăvescu.

Mai ciudat însă e următorul fapt. Colaboratorul nostru d. C. Bacalbașa a fost chemat zilele trecute de două ori la parchet și întrebat *la ce a venit la băi și pentru ce a stat la Rimnic!!!*

Nu cum-va și d. Bacalbașa a plecat acum o luna de la București, pentru că să poartă pe d. Zugrăvescu, se omoare pe un om, pe care nu numai colaboratorul nostru, dar nici d. Zugrăvescu atunci, precum mai nimeni la Rimnic, nu-l cunoștea?

Trebue să recunoaștem că d. Simulescu s'a incurcat rău. Una din două: ori este o răsunare personală?! cum susțin d-lor fără probe, și atunci la ce perchișișile, la ce întrebările caraghioase făcute colaboratorului nostru, ori este un fapt politic și atunci... nu se poate tăgădui organizarea cetei de bătauși, căci nu se poate susține ca opoziția să fi completat omorrea unui om pe care, încă odată, nici un membru al său nu-l cunoștea înainte de a se face celebru, adică cu 12 ore înainte de moartea sa, atunci când a atacat pe d. Zugrăvescu.

Vorba cântecului: când vrei s'o dregi mai rău o strici.

O NOUA INFAMIE

Strînsă cu ușa spre a răspunde de infama calomnie pe care o publicase și o comentase contra d-lui George Panu, *Voința Națională* n'a avut curajul d'a vorbi și a însărcinat cu această mărșavă misiune un organ colectivist de a doua mână din Iași; dar s'a grăbit a reproduce în numărul său de astăzi noua infamie publicată de *Liberalul* sub titlul *Lămurire*.

Dăm lectorilor noștri și publicului în general textul întreg al *Lămuririi* publicate de *Liberalul*, spre a se putea convinge fie-care până unde poate merge nerușinarea organelor guvernamentale.

Iată cum se exprimă foia colectivistă din Iași:

LĂMURIRE

Voința Națională a publicat zilele trecute, sub titlul un tip de opozant, un articol prin care amintea de o „mulțumire

publică” adresată de Calman Naht, fost cărciumar, d-lui avocat G. Panu pentru zelul ce a pus de al căuta copila sa cea mai mică în etate de 15 ani (vârsta Julietei lui Shakespeare) și de a o găsi în o casă din strada Moșoc, — recomandându-i tot o-dată pentru astfel de afaceri la ori-cine șezând în apropierea d-sale, se va găsi în o așa situațiune. Răspunzând *Voinței Naționale* prin *Lupta*, d. Panu zice că acea mulțumire publică ar fi o mistificare, — și fiind-că ea sa publicat prin ziarul nostru datorim o lămurire.

La 9 Iunie un Evreu s'a prezentat la redacțiunea noastră, spund că are de publicat o mulțumire. Administratorul ziarului a calculat costul publicațiunii ce Evreul voia să facă, precum probează chitanța a *souche* No. 267 de la 9 Iunie, și mulțumirea s'a publicat în numărul 127 de la 10 Iunie. Tocmai la 18 Iunie citim în *Curierul Balasau* o inserțiune semnată tot Calman Naht. Calman Naht al inserțiunii din *Curierul* declară că nu este Calman Naht al mulțumirei din *Liberalul*. Năgășit când Evreul cu mulțumirea s'a prezentat la redacțiunea ziarului nostru, noi nu l'am cerut mitrica. Totuși faptele probează până la evidență, că faptul ce se impună d-lui Panu, — fapt care cu drept cuvânt s'a zis că din punct de vedere social e nemoral și morit a fi biciuit, — e adevărat, și iată pe ce ne bazăm când susținem aserțiunea noastră.

1. Cum un Evreu din toată lumea, a voit așa... să joace o festă, pe socoteala pungașilor, lui Calman Naht și mai cu seamă d-lui Panu, care a arătat multă simpatie pentru Evreul? Acel Evreu, care să zicem că e din toată lumea, a plătit doar administrațiunii noastre suma de 15 fr. pentru publicarea mulțumirei de care vorbim!

2. Pentru ce, când Calman Naht al inserțiunii din *Curierul* nu se recunoaște în Calman Naht al mulțumirei din *Liberalul* nu s'a prezentat la redacțiunea noastră cu desmințirea, dacă nu de teama de a nu-l recunoaște?

3. Pentru ce Calman Naht desminte tocmai după 8 zile că nu e el autorul mulțumirei din *Liberalul* și nu a doua zi chiar?

Pe lângă aceste, și pe lângă rumoarea publică, mai putem întreba: pentru ce — dacă nu de rușine — Calman Naht, imediat după ce faptul dispariției s'ic să s'a și toată istoria ajunsese a fi donotorielate publică în Iași, a fugit în America cu copila cu tot?

Toate aceste ne duc la concluziunea că aici nu-i lucru curat. În Anglia, Charles Dilke, condamnat de tribunal pentru un fapt, moralmente privit, analog cu al d-lui Panu, și-a pierdut aproape toată reputația politică ce o avea. Și doar Charles Dilke avea o reputațiune europeană, o reputațiune cu mult mai mare de cât a d-lui Panu, ceea-ce credem că va recunoaște-o și Dilke al nostru. Charles Dilke nu mai are astăzi curajul să apară pe arena politică.

Din contră, d. Panu prin articolul său declară, în esență, că chiar așa se fie faptul ce i se impută, d-sa n'are a da socoteală nimărui, căci e un fapt din viața sa privată. Mai mult, d-sa parcă ar voi să erizeze imoralitatea d-sale personală în morală de Stat, căci — ne spune d-sa — „la cele întâi alegeri voiu dovedi că mă bucur în fie-care zi tot mai mult de stima și considerația concetățenilor mei.” Această concluzie a articolului d-lui Panu o considerăm ca o insultă pentru publicul nostru, care nu e atât de imoral, cum l'crede d-sa și cel din jurul d-sale, ca să dea încrederea sa celor ce nu-și pot justifica actele imorale ale vieții lor private.

Liberalul

Din propriul text al acestei pretenșii lămuriri se vede cât colo că toată născocirea foilor colectiviste contra d-lui Panu n'a fost de cât o clevetire organizată într-un mod scârbos de cărturării oficioși.

Ce poate însemna oare un evreu care vine și dă unui ziar spre publicare, cu plată, o așa zisă mulțumire conținând niște alușuni calomnioase contra cui-va?

Care este ziarul ce să respecte care primește o asemenea inserțiune infamă contra unui adversar politic, fără a o controla și fără a se informa cine este persoana care aduce inserțiunea?

D-nii de la *Liberalul* zic că atunci

când evreul s'a prezentat la redacțiunea, d-lor nu i-au cerut mitrica. O credem, căci atât evreul cît și mulțumirea publicată cu plată nu au fost de cît lucruri închipuite și desfidem pe clevetitorii oficioși din Iași să găsească și să arate pe acela care a adus inserțiunea.

Dar ce să ne mai ostenim ca să dovedim infama clevetire urzită cu atita nerușinare de bărfitorii de meserie cari, pentru rușinea presei române, să întitulează ziariști. Lucreul e bătător la ochi. N'are cineva de cît să citească lămurirea apărută în *Liberalul* și reproducă în *Voința Națională* pentru a să convinge că de la a plină la z totul o minciuni.

Iată în ce stare de degradare a ajuns presa guvernamentală.

Această ne dovedește din ce fel de indivizi ea să recrutează și nu rămâne cetățeanului onest alt nimic de făcut de cât d'a trece pe lângă dășii și d'a scuipa.

Dar în fața unor asemenea infamii cari se repetă zilnic în ziarele colectiviste, ne rămâne o întrebare de făcut:

Ce ar zice patronii *Voinței naționale* și ai *Liberalului* dacă într-o bună zi ar vedea, în coloanele unor ziare de opozițiune, niște inserțiuni permise de administrațiunea ziarelor cu plată și prin eliberarea unor chitanțe a *souche* (ca inserțiunea din *Liberalul*) în cari ar fi vorba de scandaluri private întâmplate în sinul familiilor miniștrilor, funcționarilor înalți și ale redactorilor foilor guvernamentale?

Ce ar zice acei domni, dacă am reproduce aceste inserțiuni însoțindu-le de articole de fond și, în urmă, când cei lesași ar veni să se plângă, am răspunde că n'am putut cere mitrica acelora cari au adus inserțiunile?

Dacă le place, n'au de cât să urmeze pe calea pe care au apucat-o. Să vor găsi sau se vor crea foite cari se vor însărcina cu această onorabilă meserie.

Și când onoarea familiară și viața privată a colectivităților de frunte va fi tirată în noroiu, noi vom zice că *Liberalul*:

Că aici nu-i lucru curat.

S.

BULETIN EXTERIOR

ALIANȚA TURCO-RUSA

În zilele din urmă s'a făcut multă vorbă în presa europeană de o apropiată înțelegere între Rusia și Turcia. S'a anunțat chiar de un ziar însemnat englez, că această înțelegere este deja încheiată și că există o convențiune semnată în această privință între ambele imperii.

Unele incidente petrecute în zilele din urmă la Constantinopol au contribuit ca să se dea crezământ acestor șgomote. Nu e mult de când Tzarul a trimis Sultanului niște daruri scumpe pe care primindu-le Padișahul a răspuns prin cuvinte mai mult de cât amicale către împăratul rusec. Eri să telegrafa că Tzarul a conferit ministrului de esterne turcesc una din cele mai mari decorații rusești. Cu toate că aceste preschimbări de politețe nu sunt îndestulătoare spre a conchide la o alianță turco-rusă, totuși sunt alte simptome mai temeinice cari dovedesc că, dacă această alianță nu este încă perfectă, să poate, cu toate acestea, întâmpla ca într-un apropiat viitor să devie o realitate.

E incontestabil că politica rusească lucrează din resputeri pentru a atrage pe Turcia în partea ei.

Scopul pe care îl urmărește lucrând astfel, nu poate fi altul de cât acela d'a se servi de înalta Poartă contra Bulgariei, sau mai bine, contra principelui Alexandru. Să prezentați în acest moment o ocaziune foarte priincioasă pentru a urmări un asemenea scop. Această ocaziune este revizuirea statutului organic al Rumeliei orientale. Delegații turci și cei bulgari sunt întruniți de câte-va zile pentru a proceda la această lucrare, conform stipulațiilor stabilite de conferința din Constantinopol.

Dar pare că revizuirea statutului Rumeliei orientale nu e operă tocmai ușoară. Acest statut se compune de mai bine de 700 articole, din cari sunt multe cari n'au alt scop de cât acela d'a mântui pe cât se poate legăturile ce există între Rumelia orientală și sublima Poartă.

Prin revizuirea ce se va discuta acum între delegații Turciei și acei ai Bulgariei e vorba, din contra, a se slăbi aceste legături și d'a modifica statutul organic în sensul unirei personale stabilite între Bulgaria și Rumelia în urma revoluției de la Philippopol și deciziunilor luate de conferință. S'înțelege că Turcia are tendința d'a ceda cât se poate de puțin din drepturile pe care le avea asupra Rumeliei, pe când scopul firesc pe care îl urmărește Bulgaria este d'a deslipe cât mai curând Bulgaria rumeliotă de imperiul otoman, spre a o alipi principatului bulgar și a realiza ast-fel visul națiunii: acela al unirei ambelor Bulgării.

Este dar un contrast vederat între tendințele dupe cari se conduc delegații însărcinați cu revizuirea statutului.

De acest contrast voește a se folosi politica rusească spre a paraliza opera conferinței și pentru a lovi în principele Alexandru. De aceea ea caută a se apropia de Turcia și a convinge pe bărbații de stat din Constantinopol că este în interesul imperiului otoman d'a opune dificultăți revizuirii Statutului rumeliot. Ast-fel s'ar putea întâmpla ca negocierile între Turcia și Bulgaria să nu ishutească și cestiunea unirei Bulgaro-rumelote să revie pe tapet.

Un simptom cari dovedește până la oare care punct că Turcia cam înclină a urma sfaturilor rusești este că Poarta a dat delegaților ei niște instrucțiuni cari au produs o mare fierbere în ambele țări balcanice. O depeșă din Sofia ne anunță că sosirea lui Medjid Pașa și a lui Abro-Efendi a produs o mare mișcare în ambele părți ale Balcanilor. Toate partidele au protestat contra or cărei schimbări a formei actuale de unire între Bulgaria și Rumelia orientală. Sgomotele răspândite până acum despre instrucțiunile delegaților turcești nu dau loc la speranțe favorabile.

Depeșă adaugă că Poarta ar merge atât de departe în silința d'a restabili vechiul statut organic în cât e imposibil Bulgariei d'a se apropia de propunerile turcești. Reinființarea vechiei organizări în Rumelia orientală ar da loc la o reșcoală generală care numai prin armata turcească sau în-

tervențiunea unei armate străine s'ar putea potoli. Guvernul bulgar se găsește dar înaintea alternativei d'a se întoarce la vechiul sistem în Rumelia orientală sau să se supue unei ocupațiuni străine.

Cu toată esagerațiunea pesimistă a acestor știri nu se poate tăgădui că ele conțin un grăunte de adevăr.

Conform principelui cunoscut ce se rezumă în maxima *cui prodest*, atitudinea puțin conciliantă a Turciei în cestiunea revizuirii statutului Rumeliot se poate dar cu drept cuvânt atribui înăruirii rusești. Căci nimeni altul de cât Rusia n'are un interes direct a pune iarăși pe tapet cestiunea bulgaro-rumeliota. Naște acum întrebarea dacă acțiunea Turciei va merge până a se alia cu Rusia în această privință. Pentru cine cunoaște codrele nesfârșite a politicii turcești laosemenea eventualitate nu e probabilă.

Turcia voește numai pentru moment a se folosi de ura Tarului contra principelui Alexandru, pentru a obține unele concesiuni din partea Bulgariei. O alianță completă între Rusia și Turcia nu e posibilă. Ea ar avea asemanare cu amiciția între lup și oaie.

V.

CRONICA

ORGANIZAREA COLECTIVISTA

R. Vălcuț, 7 August 1886.

Ceata celor de la putere au simțit de mult nevoia de a se reorganiza. Chiar beizadea Mitică, aristocratul democratizat, carele, pentru a nu se lăsa mat pe jos ca d. Brătianu, a făcut apel la membrii partidului guvernamental, chiar dânsul a găsit de cuviință ca să adreseze un apel călduros parasitelor guvernamentale. Într-o memorabilă ședință de la Senat, invitându-l ca să se adune în jurul tronului.

Fiind dată influența pe care prusianismul o exercită în țara Românească, s'a hotărât în sfârșit, dupe lungi desbateri, ca organizarea să se facă cu totul militară.

În capul armatei, ca șef suprem, a fost numit, dupe cum se și cuvenea, marele ero al ochianului de la Plevna, Carol I de Hohenzolern, comandantul general al întregii armate române.

D. I. C. Brătianu, a fost proclamat general activ... În ale armatei cu delegațiune discreționară din partea șefului suprem, și, la trebuință, având putere chiar mai mare de cât a acestui șef.

D. Eugeniu Carada, șef al marelui stat major... putând înlocui, la trebuință, pe d. Ion Brătianu.

D. Ion Cămpineanu, delegat pentru ridicarea planurilor topografice, recunoașterea terenului și umplerea tuturilor prăpastiilor și abisurilor ce va întâlni armata în calea sa.

D. General Calinescu, șef al furgoanelor cu bagaje, pentru ca să poată sta la adăpost ca la Costangalia.

D-nii Simulescu și Chirișopolu, șefi ai hienelor militare, care se despoae pe rașiți și morți, dupe ce a trecut pericolul.

D-nii D-ni Râmnicăneanu și Severin, șefi ai ambulanțelor.

D. Andronescu, procuror politic militar.

D-nii Stolovan și Costinescu muzicanții armatei.

D. I. C. Fundescu bucătar.

D-nii Tache Ionescu, Disescu, C. Arion și Iepurescu în avant-gardă, pentru ca să nu fugă.

D. Radu Mihai, șeful antrepriselor și furniturilor.

D. Simion Mihălescu, ajutorul său.

D. M. Cogălniceanu șef al arsenalului armatei, care coprinde fel de fel de arme, una mai veche de cât alta.

D. Colonel Bibescu șef al corpului de guerilla.

D. Stefan Bellio însărcinat cu misiunea de a nu lăsa ca să pătrundă corupția în armată.

Restul ofițerilor vor coprinde în șirurile lor pe inevitabilii Ghiță Vornicu, Eugeniu Stătescu, Nae Ulmeanu, Beizadea Mitică, Laptaru, Dimancea, Toboc etc.

O dată organizarea complet terminată, decretul pentru numirea gradelor va apare în ziarile guvernamentale, iar în Octombrie se vor face niște manevre generale, pe socoteala visteriei Statului. Planul va fi: luarea cu asalt a urenor în alegerile comunale.

În cea d'antân Duminecă din Noembrie apol armata va intra în acțiune sub conducerea înalților săi șefi.

Ideia, dupe cât se vede, este minunată și realizarea planului nu poate întâmplina nici o piedică. Totuși, nu ar fi lucru de mirare ca socoteala de acasă să nu se potrivească cu cea din țerg, și se te pomenești că săd armata să fie zdrobită, sau bucatarul să se încece, sau șeful să dezerteze și să o lase ca să se încece și dânsa tocmai la mal ca... d. Fundescu.

Si atunci ce te faci, fără general și fără bucătar, taman cu ai mai mari lipsa.

Vorba beizadelei: stringeți-vă cu iubire în jurul tronului.

Radu Țandără.

INFORMATIUNI

Se zice că corpurile legiuitoare vor fi convocate pentru 15 Octombrie. Se adaugă că cauza care ar face pe guvernânții noștri să recurgă la această convocare înainte de termenul ordinar, ar fi greutățile financiare pentru care ar avea nevoie de concursul camerilor.

Dăm această știre sub toată rezerva

✱

Prințul Alexandru A. Cuza, a părăsit azi dimineață capitala, cu trenul de Predeal.

Suntem informați că Prințul dupe o excursiune de patru cinci zile prin munți, se va reintoarce în București unde este așteptată Maria Sa Elena Doamna, care actualmente se află la Ruginoa sa.

✱

România liberă află că în Galași s'au îmbluțit așa de îngrozitor pungașii în cât au ajuns să fure până și candelile și fotografiile de la morminte.

✱

Pe lângă avocații a căror nume l'am publicat deja, aflăm că d. I. Manolache Kostake Epureanu, s'a oferit și d'ea pentru a pleda în procesul de la Râmnicul-Vâlcei.

✱

Ni se comunică din Râmnicul-Sărat, următoarele două depeși adresate d-lui Ministru de Interne și d-lui Ministru de Justiție:

Ministru Interne

București

Polițaiul orașului fără cauză, din local public, ordonat arestarea mea, ca în timpuri barbare, luat de agenți și dus arestul poliției, cu puțină simțire, hainele rupte, bătut crunt, jefuit 2000 franci.

Îrog, ordonați anchetarea și darea judecării.

Pompille Stănescu

Ministru Justiție

București

Polițaiul orașului fără cauză, astăzi ordonat arestarea mea, bătut crunt în arest, luat 2000 franci.

Îrog, ordonați urgent, anchetarea și darea sa judecării.

Pompille Stănescu

✱

Răposatul N. Manolescu, fostul primar al capitalei, a lăsat o avere de mai multe milioane.

✱

E. S. Ahmed-Zia bey, ministrul Turciei, a fost primit ieri în audiență la Castelul Peleş.

✱

Aflăm că guvernul Austriac ar fi propus României ca să lege linia Piatra-Râmnicu-Vâlcei cu Turnu-Roșu-Sibiu.

✱

La ministerul domniilor se lucrează la proiectul de lege pentru măsurarea tuturilor moșiilor statului.

✱

Ni se spune ca din cauza relei construcțiuni a învelişului spitalului militar, igrasia a pătruns înăuntru clădirii, care a ajuns din această cauză în cea mai deplorabilă stare.

Atragem atențiunea d-nului ministru respectiv.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

4)

UN ZIARIST ÎN CONGEDIU

Căi de munte. — Avuți perdute. — La caserie. — O noapte sub cort — Vêrful Penteleului. — O inscripție pe cruce.

Când fu să înclecăm pe caii ce ni se aduseseră, aspectul lor slab, piperici, talia lor afară din cale mică, ne făcea să ne îndoim despre aptitudinea lor d'a ne purta prin diferitele locuri ce aveam de parcurs. Muntenii cari ni s'aduseseră, ne încredințară zămbind, că se flm fără grija, și se ne încredem în caii lor, cari nu ni vor da de rușine.

Într'adevăr abia începurăm să urcăm potecile înguste și pietroase care conduc spre Penteleu, și vizerăm că aceste inteligente dobitoace au o siguranță de picior, și o dibăcică nativă d'a alege calea cea mai bună, în cât înțeleserăm că ceea ce aveam mai bine de făcut era d'a le lăsa frêul pe gât, ca să meargă în voia lor.

Acesta este d'almintrelea sistemul cel mai sigur. Calul pășeste cu pruden-

ță, când trecătoarea este dificilă, se oprește, alege bine locul unde va pune copita, încearcă și apoi trece; se nu se încearcă călărețul se l'conduca, l'ar zăpaci, și d'almintrelea calul nu admite a fi condus; sta pe loc, scutură capul energic, până când călărețul îl lăasă în pace. Se vede că cunoscând pericolul, calul de munte, are mai multă încredere în sine de cât în omul ce poartă pe spinare.

Ast-fel neobosit, fără a aluneca o dată, fără a perde cărarea, calul de munte percurge distanțe colosale umblă zile întregi, voios și inimos, din când în când el întinde botul să smulgă câte o iarbă mai verde, câte o cracă mai ténără, sau se oprește să bea dintr'un șipot de apă limpede. Ast-fel se și hrănește. Orzul său ovêzul l' sunt necunoscute, țesala asemenea. Admirând calitățile acestor animale atât de inteligente, furăm cu toții de părere că dacă s'ar ocupa cine-va să îngrijască și să perfecționeze rasa lor ar putea obține rezultate minunate.

Urcam prin păduri nnsfârșite de stejari seculari, p'allocurea câte un brad se zărea din când în când; dar după vre-o patru ore de ascensiune ajunserăm în regiunea bradului, și d'acolo înainte nu mai vizerăm de cât brazii lmeși și molifiți giganticii d'o frumusețe rară.

Aceste păduri din cauza lipsei de mijloace de transport și de căi de comunicațiune, rămân ne exploatate; copacii se usucă de bătrânețe și cad de putrezesc pe pământ. Măsurarăm unul din acești copaci seculari lungiși pe pământ, și de și îl lipsea vêrful, totuși el era lung de 70 pași mari; iar trunchiul său se ridica d'asupra capului tovarășului nostru care îl măsurase.

Aceste păduri seculare constituie avuții incalculabile, dar până ce se vor deschide debușeuri pentru exploatarea lor, sunt avuții curat perdute; ast-fel că moșia pe care se află, de și are o înțindere de vre-o 40,000 pogoane, totuși nu produce proprietarului de cât un venit de vre oșsau 7 mii lei. D'aceea s'a și vîndul acum în urmă d-lui colonel D. M. pe prețul de 200,000 lei: adică 5 lei pagonul!

După câte-va ore începurăm a vedea pădurea rârindu-se, și ceva mai în urmă, eșirăm pe un platou acoperit de o iarbă minunată, împetrișată cu mii de feluri de flori și plante bogate. Aci se începeau locurile de pășune unde turme de oi pase lunile de vară și produc acele renumite brinzeturi și cașcavaluri cari împrumută muntelui Penteleu, pe lângă calitățile erburilor sale, și încă numele cel' poartă. Stâna și mai în urmă Cășeria stănei apărură în curând în ochii noștri.

Începuse să amurgească, un vânt răcoros se ridică p'acea înălțime, unde căldurile de care suferă câmpenii sunt în tot-d'a-una necunoscute. Ne trebuia să ne ocupăm de instalațiunea noastră pentru noapte. Din norocire, întâlnirăm acolo doi domni căpitani, cari erau instalați de câte-va săptămâni în acea localitate pentru ridicarea planului moșiei cumpărate de d. colonel D. M. A-

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(27)

MIZERIILE LONDREI

(Urmare)

XVIII

Agitațiunea legală

Se răspândise vestea că Sir Burdett făgăduise să înfațiseze pe Hunt la Prințul-Regent, să sprijine prin prezența și cuvântul său reclamațiunile pe care negustorul de vax avea să le depue în numele poporului la picioarele tronului.

Irlandezul putu să constate, cu mirare, că aceasta hotărâre a nobilului lord, luată de câte-va ore, era știută deja de la un capăt la cel-alt al orașului cât era de mare, și că ea avuse de efect principal, de a pune pe viitorul socru pe al doilea plan, de a atrage atențiunea tuturor asupra numelui lui Sir Francis Burdett și asupra actului de curaj, nu tocmai atât de mare, ce își propusese să împlinească. Cu o seară înainte toți purtătorii de vești, cari foesc pe străzile capitalelor mari, vindeau, portretul și biografia membrului comunelor împreună cu exemplarele petițiunii; acum această marfă,

care, câte-va ore mai înainte era foarte prețuită, părea să fi căzut cu totul în discredit, și ceea ce avea acum preț mai mare era viața și portretul lui Sir Francis Burdett, membru al parlamentului părintele poporului, aparătorul săracilor etc.

— Are să se ducă la Prințul-Regent, se zicea în toate grupurile; are să-l spuie de suferințele noastre.

Numele lui Burdett ieșea din toate gurile odată, pe când acela, prin care se făcuse întreaga agitațiune, părea că nu mai e cunoscut de nimeni. Asemeenea nedreptăți se vad adesea în politică. Unul lucrează, cel-alt ia foloasele; unul seamănă, cel-alt culege; e legea comună.

Dar cum spusese Hunt, cum gândea Mac Allan, și cum cred încă unii, convingerea și sentimentul datoriei te face să treci cu vederea aceste neajunsuri când ai o idee mare.

Cu tot entuziasmul lor pentru idolul zilei și manifestațiunile ce făceau în onoarea lui, Englezii practici cum sunt, nu uitara punctul principal al cestiunii. Pe niște așse mari, purtate pe vârfurile unui par lung d'asupra capetelor mulțimei, se citea pretutindea: «Petițiunea adresată de popor S. A. R. Prințul-Regent se va iscăli la...cutare loc.» Și cetățenii din toate clasele se duceau la locurile arătate, se grăbeau a iscăli pe exemplarele ce li se înfațiseau. Lângă fie-care nume trebuia să se pue adresa și profesiunea semnatorilor.

Aste așse, purtate tot ast-fel, înșlin-

țau pe toți că nu mai au de cât două zile ca să se iscălească petițiunea, că trebuia să se grăbească. Alte aminteaș trecătorilor cauzele petițiunii, sărăcia publică, nepasarea guvernului.

Aceste inscripțiuni era în general foarte scurte, ele resumaș sau căntau să resume în trei sau patru cuvinte, câte odată în două sau în unul singur, cauzele întregii agitațiuni și nevoia ce era de a se găsi cât mai în grabă un leac pentru relele nepomenite ce năvăliseră asupra poporului. «Poporul moare de foame» era scris pe una. Pâine pentru lucru» era scris pe alta. Unele din aceste inscripțiuni erau chiar amenințătoare. Acea care se deosebea mai mult și care se vedea mai des ne este deja cunoscută: «Pâine sau fer» zicea ea.

Dar aceste devise amenințătoare care stârneau instinctele rele a le mulțimei avea puțin succes. Cei cari le duceau străbateau adesea cu greș printre trecători, și unii din ei fusese chiar siliți a se lupta cu oamenii cari voiau să le ia parul cu așșu din mână.

Din când în când se întâmpla să vezi asemenea lupte de pugilat; dar englezii le priveau cu sânge rece. Boxa la ief trebuia să ia parte la toate întrunirile populare; fără dânsa nici o serbare nu-i deplină, nici o manifestație politică nu e bine întocmită. Doi inși se provoc în mijloc, cei lalți fac cerc în jurul lor, și dacă loviturile sunt date în regulă, dacă mai cu seamă sunt primite cu grație și bărbăție, nimenea nu

zic nimic de rău. În tot d'auna prin împrejurime se afla o tavernă unde și învinsul și învingătorul, se duc să și începe triumful său plângerea lor.

Cea ce te miră mai mult e lipsa sau cel puțin nepasarea poliției. Astă dată, însă agitațiunea fiind extraordinară, pole și din cauza primejdiei ce înfașșa, din loc în loc, la colțurile oare-căr străzi, înaintea oare-căr stabilimente publice, mai cu seamă bănci și case de credit, stăteau grămezile de policemeni, conduși de Constabli, dar nici aceștia nu se amestecau prin popor și se fereau de a l' jigni întru ceva.

Mac Allan privea cu o secretă mulțumire acest tablou al agitațiunii legale engleze.

Văzând astă mulțime nenumărată holărâtă a obține de la guvern prin toate mijloacele legale și pacifice satisfacerea dreptelor sale cerinți, temerile lui din seara trecută începeau a dispărea. Ce puteau, mai la urmă, căți-va fanatici și căți-va trădători contra voinței atât de clar și atât de puternic exprimate a unei populațiuni întregi?

— William Castle și Watsonii, își zicea el în sine, vor isbuti cu greu să dea un curs rău tuturor acestor pasii cari s'au luat de la sine un curs atât de bun.

Abia isprăvisse cu această cugetare când din o stradă vecină ieși un cortej, compus în mare parte din femei, și precedat de drapelul negru foarte mare purtat de bătrâna Jane Reapert, s'grip-

țoroaica pe care o văzuse la lodging-houseul lui John Dyale.

Pe drapel puteai citi, faimoasa devisă scrisă cu litere albe care răsăreau pe fundul negru al stofei:

«Pâine sau fer».

Mulțimea de femei și căți-va bărbați cari compuneau cortegiul urlau, țipaș, amenințau chiar poporul adunat și grămezile de Constabli pe lângă care treceau.

Mac Allan era atunci lângă o casă de schimb în a cărui ferestrii cu zăbrele se vedeau cupe de lemn pline de aur, monile de bancnote și de bilete de bancă din toate țările.

La căți-va pași de acolo stăteau vre-o douăzeci de policemeni comandați de un constable. Acesta, văzând că posomorâtul cortej vine spre el, sau mai bine zicând, spre casa de schimb, pe care trebuia s'o apere și s'o supravegheze, își puse pâlăria în vârful bălului său polițienesc, și l'ridică deasupra mulțimei rotind de două sau trei ori.

La acest semn câte-va fluierături se auziră din toate direcțiunile, grupuri de policemeni din apropiere străbătură printre popor și se strânsăra iute pe lângă acela care era amenințat.

(Va urma)

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 5.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunciuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunciuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

cești domni puseră cu multă bună-voiață la dispoziția noastră două corturi soldățești, care îndată întinse, ne oferiră pentru noapte un adăpost îndestulător. Domniile lor își construiseră o locuință din cele mai originale și comode.

Pe o împletitură solidă de crăci învechite de brad verde, așezase un acoperiș de coaje de brad, care oferea cel mai impermeabil adăpost. Pe jos era așternut un strat de crăculețe de brad care profumau interiorul acestui cort silvestru sui-generis și în interiorul cărui erau amenajate cu mult gust patul de lagăr, mese, scaune și toate cele necesare.

Un foc imens ridica flăcările sale luminând întregul nostru lagăr. Muntele descărcară caii de bagajii și de proviziuni, și fără altă întârziere ne pusem a face onoare merindelor ce antreprenorul îngrijise a ne da la plecare.

Puțin după aceea, unul după altul ne vărăm sub cort, unde, în mijlocul gurilor și risetelor căutamă a găsi o odihnă bine-meritată.

După câte-va ore de un somn accidental, pe când se crăpa de ziuă, ne scularăm și călăuzii de munteni noștri, ne îndreptară cu pași repezi spre vârful ce se înălța asupra noastră.

Sușul era din ce în ce mai dificil; o iarbă densă și d-o înălța rară, în care piciorul s'afunda ca într'un bogat covor de Smyrna, acoperea creștetul muntelui. Înaintea ochilor zăream o culme; credeam că acela e țelul ascensiunii; oar când ajungeam sus, o altă culme plină atunci nevăzută se ridica asupra noastră, și începeam a urca din nou îndoind sforțările și cântând a iuși pasul; căci voiam a ajunge în vârful Penteleului înainte de răsăritul soarelui. De vre-o trei, patru ori furăm ast-fel tot înșelați prin descoperirea unei alte culmi dominând culmea ce atingeam, respirațiunea ni se tăia din când în când; căci aerul era d'o viiciune arzătoare. Piciorul ne aluneca p'alcocrea, și ne mai ajutam și cu mâinele; căci muntele se ridica drept mai ca peretele, și trebuia să ne ferim d'a ne uita în lături sau în vale; căci simțeam că ne coprinde ațelăta.

În fine, după aproape două ore de o ascensiune atât de dificilă, rosirăm pe culmea culmelor; soarele, tocmai a-

tunci apărea majestos la orizont, creștând munții în departare și luminând cu culori nedescrribibile imensitatea ce se desfășura la picioarele noastre. El ctele de lumină ce ne a fost dat să admirăm mi sunt imposibile de descris. Trebuie ca cine-va să fie poet ca să îndrăznească a se încurca într'o asemenea descriere.

Admiram în tăcere, uimiți de spectacolul mareț sub case ni se înălța natura. Ici Bucegii înălțau stncele lor lucioase sub razele soarelui, mai jos câmpiile, presărate de sate și orașe se zăreau desfășurându-se pe la poalele munților în Transylvania. În partea opusă, albind în departare, pe șirul munților, schiturile Nifon, Ciolan, Rotești și mai departe încă, la poalele munților, orașul Buzed. Un orizont nesfârșit se deschidea ochilor noștri prea slabi pentru a-l putea pătrunde. Un moment însă puterăm distinge destul de bine șerpind în fundul văilor ca o pangligă lucioasă, Dunărea, hotarul țării, și palatul bălile Brailor.

O așa mareașă priveliște se poate compara cu acelea pe care turiștii străini le-au celebrat în Elveția. Muntele omului se înalță fermecată, și cugețările i au un curs cu totul filosofic și străin mizeriilor omenești.

Șesul care formează culmea Penteleului este foarte mărginit. Inchipuiți-vă un pătrat de mărimea unui salon mare. În mijlocul său se aridică o movilă, și pe movilă o cruce mare de lemn de brad.

P'această cruce câte-va nume sâpate în lemn, câte-va date, niște versuri scrise cu plumbul și aproape stersse, iar în litere mari adinc săpate apar distinte de cele lalte inscripțiuni cuvintele **Jos Neamtu!**

Ce a cugetat oare acela care a săpat acele cuvinte?

Vroit-a el oare să facă o aluzie la domnia Austro-Maghiară, mai Maghiară de cât Austriacă, sub care geme frații noștri Români din Transylvania, sau privind asupra proprietății sale țării, care se desfășura privirilor sale în laturile hotarelor sale, gâsita el ca și el s'aplica acestui strigat de dorință patriotică?

Iacă ceea ce nu se explică în josul inscripțiunii, și ceea ce e lăsat reflexiunii ascensionistilor să despice.

O oră dupe aceea eram scoborâți la stână, unde ne aștepta un dejun de care simțeam o adevărată necesitate. Lapte de oi, dar ce lapte, ce profum de flori, și ce dulceță! Cașcaval adevărat de Penteleu, și un miel întreg fript la frigare de ciobanii de la stână. De prisos a insista asupra modului cum făcurăm cinste acestui dejun.

În timpul acesta o ceață groasă se coborâse din cer, vârfurile munților erau acum ascunse d'asupra ei, aerul se umezea a ploae; ne grăbirăm a ridica lagărul nostru, a ne lua ziua bună de la oaspeții noștri, mulțumindu-le de bunătate, și pornirăm în grabă să ne întoarcem la Băscă, unde ne așteptau familiile tovarșilor noștri de călătorie, care nu ne însoțise în această escursiune dificilă.

Un Spectator.

TELEGRAME DIN STREINATATE

Chicago, 18 August.—*Convențiunea irlandeză a fost deschisă astăzi după amiază de d. Patriack Egan, care a felicitat pe delegații irlandezi, adăugând că nici nu mai poate fi vorba despre o politică de presiune contra Irlandezilor. E vorba numai să se simin a dobândi libertatea, cu mijloace pacifice dacă e posibil, în cas însă de neposibilitate și cu alte mijloace. D. James Fitzgerald a fost ales ca președinte provisoriu.*

Londra, 19 August.—*Discursul trimis cu ocaziunea deschiderii parlamentului nu pomeneste nimic despre afacerile din afară. El zice: Rezultatul ultimelor alegeri confirmă deciziunile parlamentului anterior privitor la un guvern în Irlanda.*

Guvernul va aduce în desbaterea parlamentului, bugetul și proiectele de credit propuse deja de fostul cabinet. Parlamentul intrând ca de obicei în vacanță, guvernul se va mărgini, pentru restul anului financiar, cu luarea măsurilor necesare la conducerea serviciilor publice.

Londra, 19 August.—*La dejunul ce s'a dat cu ocaziunea deschiderii clubului conservator, Lordul Ldlesleigh a ținut un discurs în care a zis: Mărimea regatului Britanic face ca guvernul să privegheze asupra multor interese. Politică Englezei trebuie să păstreze integritatea intereselor comerciale și politice. Intregul regat nu vrea o politică de sensațiune ci o politică solidă care se asigure binefacerile, pe cari nuudă liniștea și pacea poate garanta.*

Roma 19 August.—*Convențiunea pentru apărarea intereselor religioase a catolicilor în Muntenegru a fost ertăscălită de secretarul de Stat monsignorul Iacobini și de secretarul privat al principelui de Muntenegru.*

Petersburg, 19 August.—*Manevrele în „Krasnoje-Selo” vor fi executate anul acesta de trupele de gardă și de 23 divizii. Ele se vor termina la 23 August. La 4 Septembrie încep manevrele cele mari, în circumscripția militară a Varsoviei, unde sunt concentrați 40000 oameni din diferite arme și unde se vor efectua și lucrările de fortificație, provisorii pentru manevre. Împăratul Alexandru al III va asista la manevre și cu această ocazie e probabil că va primi visita prințului Wilhelm al Prusiei.*

O LAMURIRE

Acum câte-va zile, am publicat și comentat o telegramă a d-lui I. C. Brătianu adresată d-lui Corniliu R. Manolescu, comentare care ne a atrăns în partea ziarului *l'Etoile roumaine*, un răspuns din care reiese că nu respectăm nici durerile nici mormintele.

Toată lumea a înțeles—afară de acei cari nu știu românește—că scopul nostru a fost de a da un specimen despre talentul epistolar al d-lui I. Brătianu.

Am voit să dovedim că președintele consiliului de miniștri are nevoie nu numai de ași întoarce de șapte ori limba înainte de a vorbi, dar mai are nevoie de a și rasuci de șapte ori condeiul înainte de a scri.

D. C. R. Manolescu n'are trebuința de recomandajul ziarului *l'Etoile roumaine* ca să fie stimat de noi, mare nevoie ar avea însă d. I. Brătianu de un *alter-ego* spre a i conștenta scrierile.

Se vede că d. Carada e în concediu!

M.

STIRI MARUNTE

D. general Grecianu, Prefectul Palatului, a plecat azi dimineață la Sinaia.

Ieri la pirotecnic, un soldat a fost lovit de o mașină care l-a spart capul.

Intr'o stare destul de gravă a fost transportat la Spitalul Militar.

D. general-Inspector dr. Severin a plecat aseară în Moldova în inspecție sanitară.

Aflăm că d. Particari, șeful comptabilității de la Regia Tutunurilor, a fost numit director general al Comptabilității de la Finance în locul d-lui Grigorescu care a trecut la creditul Fonciar urban.

După spusele foilor din Iași, în locul Evreilor care imigrează spre America, vin alți Evrei în țară, luțecii mai mulți cu deosebire din Rusia.

D. Cantacuzin, directorul general al drumurilor de fier, a plecat în inspecție la Craiova.

D. N. Fleva, a plecat azi la Focșani.

Eri în strada Berzi, a încetat subit din viață femeia Marița N. Georgeacu.

Cu trenul de Predeal, a plecat astăzi-seară d. General Angelescu, ministru de război, d. P. S. Aurelian, d. I. Cămpineanu, mergând la Sinaia.

D. Manolescu-Rimniceanu secretar general la Ministerul domeniilor a plecat la Aix-les-Bains.

D. Dobroscu, directorul domeniilor, este însărcinat a ține locul de secretar.

Administrațiunea poștelor și telegrafelor ne anunță astăzi iarăși că trenul accelerat Verciorova-București a sosit cu întârziere de 30 minute.

Am sfătui pe onorabila direcțiune ca de acum înainte să comunice publicului prin un afiș special «ziua când trenul va sosi la ora fixată», fiindcă sosirea regulată a trenurilor a devenit la noi o *esceptiune*.

ULTIME INFORMAȚII

Situația principelui de Battemberg în Bulgaria n'ar fi din cele mai sigure.

Demersurile diplomației Rusești par a fi în ajunul unei isbinde.

Înaltele sfere în care se decide de soarta statelor mici ar fi predispușe a sacrifica pe principele Alexandru siguranței păcii Europene.

Acestea sunt cel puțin știrile ce circula prin sferele noastre guvernamentale.

Cu părere derău aflăm că d. Zădăriceanu, s'a împușcat azi după sosirea sa de la Viena.

Motivele acestui act de disperare sunt încă puțin cunoscute.

D. Zădăriceanu lasă o veduvă și o familie disperată.

Primim următoarele informațiuni asupra componerei trupei de operă pentru stagiunea viitoare:

Prima cântăreață dramatică d-na Savelli.

Prima cântăreață lirică (mezo-soprano) d-na Leonardi.

Primul tenor dramatic d. Pigorni.

Primul tenor liric d. Gabrielescu.

Primul bas d. Marcassa.

În repertoriu sunt cuprinse operele:

Ebrea, Aida, Ughenotti, Favorita, Trovatoru, Norma, Carmen, Faust, Balu în Maschera, Lucia și altele cari se vor decide în urmă.

Ni se comunică că d. Ion Vlădoianu concurrentul d-lui A. Slăvescu în alegerile de senator de la Telerman a înmănat d-lui Kivu președintele colegiului electoral o contestație în

contra validității acestei alegeri întemeiată pe 4 motive din care reiese că d. Slăvescu a fost candidatul administrației și ales prin ingerințele acesteia.

Măine va fi consiliu de miniștri. Aflăm că oare-care turburări au izbucnit în penitenciarul Bisericanii. Dăm această știre sub toată rezerva.

ULTIMA ORA

Londra, 21 August.—«Standard» spune că declarațiunile lordului Salisbury, privitoare la politica exterioară a Angliei, au produs o impresiune excelentă la Viena și Berlin.

Belgrad, 21 August.—Niște călători ce vin din Bulgaria, vorbesc de pregătiri militare ce se fac în Principat, cu toate desmințirile, pentru a se apăra de oare-cari eventualități ce s'ar putea produce din partea Serbiei.

Vidinul s'a fortificat din nou.

Gastein, 21 August.—Împăratul a primit în audiență pe prințul de Bismark, eri la amiază.

Intrevederea a ținut mai mult de două ceasuri.

Viena, 21 August.—Eri a izbucnit un incendiu la Trenesin, 60 de case, cazarma și o biserică, au fost distruse.

REVOLUȚIA DIN SOFIA

În momentul d'a pune ziarul sub presa, primim o stranie informație din sorginte particulară primită din Sofia.

Principele Bulgariei ar fi fost detronat în lipsa sa din Capitala de către partidul rus.

Consulii Franței, Angliei, Italiei și Greciei sunt pazii pe la legătușunile lor și comunicațiunea telegrafică le ar fi imposibilă.

Dăm această știre sub toată rezerva, în vederea gravității ce are, de si s'ar parea ca confirma informațiunea ce am publicat mai sus, și de a cărei sorginte din sferele noastre guvernamentale suntem siguri.

S'a depeșat d-lui Ion Brătianu la Govora și d-sa a răspuns că vine mâine.

Voind a controla grava știre de mai sus, am fost la Agenția Bulgară. Acolo am aflat că d. Nacevitch, a plecat de două zile.

În cale, o persoană demnă de credință, ne a afirmat că a vezut azi, la orele 3 și jumătate, în mâinile d-lui Stoilojan, la Ministerul Domeniilor, o depeșă relatând evenimentul de mai sus. D. Stoilojan comentând faptul împreună cu d. Nacu, ar fi zis că a și telegrafiat d-lui I. C. Brătianu să vie grabnic în Capitală.

7 ore 1/2 soara.

Direcția telegrafelor, voind a se informa a telegrafiat la Ruscuc și, ne primind răspuns, apoi la Vidin.

O singură telegrama primită din Sofia a trecut azi prin oficiul București.

Era o telegramă cifrată pornită de însărcinatul de afaceri rus din Sofia adresată ministerului de externe din Petersburg.

Revoluția din Sofia ni se confirmă și din noui sorginte.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(66)

FORTUNE DU BOISGODEY

VELUL ALBASTRU

(Urmare)

Dupe ce se gândi câte-va momente la noua situațiune care părea că se deschide, d. de Malverne sună și feciorul, conform ordinului, deschise ușa lui Meriadec care intră foarte repede.

Magistratul îi indica cu gestul un scaun în fața lui și era s'el întrebe de ce este vorba, dar baronul nu'i dete imp ca să vorbească.

— Domnule, zise el, n'am onoarea de a vă fi cunoscut, dar vă jur și mi-e lesne de a vă probaca viața mean'a fost nici odată și cu nimic pătata.

— Știu domnule, zise d. de Malverne.

— Eri bine, am venit se mă acuz de o greșală gravă... de o greșală care a avut înspăimântătoare urmări!

Judecătorul nu se aștepta la o astfel de declarație și privi pe baron c'un aer mai mult mirat de cât sever.

— Am ascuns justiției un fapt pe care trebuia să'l aduc imediat la cunoștința sa, și acest fapt... iată-l: Dupe arestarea d-lui de Saint-Brisac car

nu'mi părea culpabil, m'am suit singur pe turnuri... mi inchipuiam că adevăratul asasin trebuie să fi rămas acolo...

— Și d-voastră l-ați găsit? Întrebă repede d. de Malverne.

— Nu, d-le, el avut timpul să fugă... dar am găsit un copil pe care l-a lăsat acolo dupe ce a omorât pe mama lui.

— Ce ziceți?

— Adevărul, d-le. Datoria mea era de a vă aduce acest copil... și în adevăr l-am și luat ca să vi'l aduc a doua zi... Dar la poarta parchetului, am întâlnit pe d. de Saint-Briac pe care d-v. îl pusese-ți în libertate... așa că eu nu mai aveam trebuința de a proba nevinovăția lui... Atunci, eu m'am întrebat ce are să facă poliția c'un mic copil de nouă ani care nu cunoștea numele părinților săi și care chiar în acea dimineață sosise în Paris din fundul Rusiei... mi-a venit ideea să'l țin eu și să'l întrețin, împreună cu doi din amicii mei, cercetări pentru a găsi pe omorătorul mamei sale.

— Curioasă, foarte curioasă idee domnule. V'ați luat una din responsabilitățile cele mai grele. D-v. trebuie să știți că un particular n'are dreptul de a se substitui justiției. Conduita d-v. este necalificabilă.

— Am cedat unei înclinațiuni de compatimire, și am fost crud pedepsit.

— Singurul mijloc de a repara greșala d-v. este de a pune acest copil la dispozițiunea parchetului și mi inchipuesc că d-v. îl veți aduce dacă nu...

— El e mort... sceleratul care a omorât pe mama lui a venit și l-a asasinat și pe el în casă la mine.

D. de Malverne sări de pe fotoliul său și vru să sune clopoțelul probabil pentru a trimite pe feciorul său să caute două sergenți de oraș.

Omul care spunea acestea nu putea să fie de cât un nebul, numai dacă n'o fi comis el crima ce o denunța.

Meriadec înțelese scopul magistratului și'l rugă să asculte până la sfârșit. El istorisi toată istoria lui Sacha, de când l'a găsit pe scara turnului de la Sud; visita la Morgue, întâlnirea omorătorului, trecutul acestui nenorocit copil, sosirea lui la Paris și în sfârșit moartea lui.

El îi spuse cum s'a asociat cu Daubrac și Fabreguette pentru a urmări pe asasin; cum Saint-Briac a venit să'l spuie că bănuște pe marchizul de Pan-corbo; cum Fabreguette a dispărut de odată, și cum inimicul comun a atras afară din casă pe acel cari păzea pe Sacha.

El termină rugând pe d. de Malverne să interogeze pe Daubrac și Rose-Verdiere care sunt în odaia vecină, să interogeze asemenea pe căpitan care va atesta exactitatea acestei istorisiri și el adăogă că este gata să răspundă pentru toate actele sale.

Când baronul sfârși, magistratul se ridică și zise cu răceală.

— Domnule, nu mă îndoiesc de buna credință a d-v. și nu bănușesc intențiunile d-v. pentru că știți că sunteți

un om onest, dar d-v. ați procedat c'o ușurință neertată... criminală chiar, de oare-ce dacă ați fi dat acest copil în mâinele justiției el n'ar fi fost asasinat. Sunt obligat de a comunica conduita d-v. primului președinte și procurorului general. Și nu vă ascund că e prea probabil că nu veți scăpa numai cu o observațiune.

Până atunci, mă voi duce cu agenții la casa unde crima s'a comis; d-v. mă veți însoți și nu vă făgăduesc că vă voi lăsa liber după această vizită. Aceasta va depinde de rezultatul constatărilor la cari voi procede.

Dar mai întâi țin să clarific oare-cari puncte din istorisirea ce mi-ați făcut'o.

D-v. mi-ați zis că aveți acasă o tânără copilă.

Cum se găsește ea la d-v.?

— Ea șeade la mine numai de câte-va zile.

— Ea este așa dar metresa d-v.?

— Nu, domnule. Rose Verdiere nu este metresa nimănui. În urma crimei comise în turnuri, tatăl său, care era păzitor al turnurilor, și-a pierdut locul. A doua zi după revocare, a fost isbit de un atac de paralizie, ci a și murit la Hotel-Dieu, copia rămăsese fără asil și fără altă resursă de cât lucrul. Eu i-am oferit o parte din apartamentul meu și ea a bine-voit să primească. Iată totul.

— Rose Verdiere?... Acest nume figurează pe lista martorilor pe care eți l-am citat pentru mâine.

— Da, domnule, e absolut trebuincios ca d-v. s'o interogați astăzi. Ea vă va spune, mai bine de cât mine, pentru ce ea n'a fost acasă astăzi dupe prânz și pentru ce am eșit și eu pușin timp dupe ea, lăsând pe nenorocitul copil într'o cameră pe care am încaut'o cu cheia, înainte de a pleca. Eu am primit o scrisoare semnată cu numele său de Rose... ea mi scria că mă așteaptă în grădina Tuileries... Am alstat acolo și n'a mgăsit'o... ea mi-a fost trimisă de unul din sceleratii care a profitat de absența mea pentru a strânge de gât pe Sacha.

Rose plecase să și ducă lucrul la un fabricant, dar aceasta era o afacere de o oră sau două. Unde a fost în urmă? Ea nu mi-a spus și nici nu m'am gândit s'o întreb. Eram atât de zăpăcit... când am văzut cadavrul acestui nenorocit copil.

— De sigur, eu voi lua interogatoriul acestei copile și i voi cere să mi spună cum a întrebuințat timpul care s'a strecurat de la plecarea și până la întoarcerea sa. Ea a venit în casa crimei înainte de d-v.?

— Da domnule; am găsit'o acolo când am sosit. Dar ea nu descoperise încă corpul copilului. Eu am deschis ușa odăi în care a fost omorât.

— Toate aceste fapte sunt de verificat, zise cu indiferență magistratul.

— Nimic nu este mai lesne de cât a le verifica, replică Meriadec, surprins și isbit de tonul bănuitor pe care l'luase d. de Malverne, vorbind de Ingerul clopotniței. (Va urma)

CASA DE SCHIMB
I. M. FERMO
-27, STRADA LIPSCANI, 27-
CURSUL BUCURESCI
9 August 1886

Table with exchange rates for various currencies and goods like Rente amortizabilă, Rente perpetua, Oblig. de stat, etc.

MOSIA STREJESTI din plasa Olteniei de sus
districul Roman partea cuvenit d-nei Alexandrina Grădăsteanu doctor Darvari și Josef Darvari se da în arenda de la 23 Aprilie 1887.

PADUREA DIN LUNCA, după moșia Valențiu dist. Oltu proprietatea d-lui Nicu Moscu, situată pe malul drept al Vezei, având 110 pogoane întinse și 12 ane tate, se vinde spre tăiere.

BERARIA LA STEAGUL NATIONAL
Bulevardul Elisabeta în Palatul Ballor Eforii
La 1 Iuliu st. v. se va deschide berăria având la dispoziția onor. public, bere și vinuri de toate calitățile.

DE VENZARE A RENDAT MOSIA POLOCINUL DE SUS
departare 10 minute de gara Tulova și ora de orașul Bănead. Are 310 haici arabile, 25 fânași și 35 pădure, cu o esecență gospodărie, având tot soiul de legume și o vie renumită.

DE INCHIRIAT Călea Grivitea No. 9. Un apartament compus de patru camere, din care un salon mobilat. A se adresa la redacția ziarului și Str. Occidentu No. 2.

DE VENZARE locul din strada Dionisie No. 20 și strada Crinului No. 5. Acest loc are fața pe strada Dionisie 37 metri, pe strada Crinului 40 metri și adâncime de 41 metri.

DE VENZARE mai mulți armăși sari, reproducători iepe, mânzi de pur-sânge, cai de curse, de calărie, de trăsură.

ATELIER DE LEGATORIE COSTACHE ALEXANDRESCU
de la Sf. Gheorghe s'a mutat din Casa Filitis Strada Biserica Eni No. 1 în Casa Biserici dintr'o zi tot Strada Biserica Eni No. 10.

INSTITUTUL „LUMINA”
46, CALEA RACHOVEI, 46.
Invățământ după programul statului, de la care se primesc certificatele de promovare.

DE INCHIRIAT chiar de acum Casele, din Strada Academiei No. 11 compuse din 16 Camere, cu o curte spațioasă în care se află grajdul și o curte de depozite.

LICEUL ST. GHEORGHE - BUCURESTI -
No. 138, CALEA VICTORIEI, No. 138
Direcțiunea Liceului St. Gheorghe are onoarea de a aduce la cunoștința publicului că s'a adăugat și clasa VI din liceu, așa în cât pentru anul școlar 1886/87, care va începe la 15 Septembrie viitor, cursurile vor cuprinde primele 6 clase de liceu și o clasă preparatoare în care se vor urma materiile clasei IV primare.

MONOGRAMA
MULTE CARACTERE ALFABETICE ETC.
BRODAT SI MARCAT RUFARIA
Am onoare a înștiința pe onorabilele doamne ca am deschis un stabiliment de diferite modele.

LIBRARIILE CENTRALA J. BANISTEANU
BUCURESTI
- 21, RUE DE LA VICTOIRE, 21 -
NOUVEAUTÉS EN VENTE
Rollet de l'Isle, Au Tonkin et dans les mers de Chine un beau vol. illustré, cartonné toile. fr. 19.—

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA”
No. 3, STRADA EPISCOPIEI, No. 3

INSTITUTUL MEDICAL BUCURESTI
6.—STRADA VESTEI.—6
Secția medicală
1. Hidroterapia — 2. Electrizare — 3. Iuhopédie — 4. Gimnastică medicală — 5. Orhalaxi — 6. Masajii sistematici — 7. Serviciul domiciliu — 8. Consultații medicale.

TUICA VECHIE SI VIN la magaziul de țuică și vin de la d-nu Isaia Lerescu din Str. Episcopiei, vis-a-vis de grădina se vinde la butelii țuică de 10 ani, veritabilă garantată pe un leu butelia de jumătate oca dreaptă a lui Cuza și vin veritabil de masă ușor și curat pe 40 bani butelia.

INSTITUTUL SEICARIU FUNDAT IN 1863
Care până acum se afla în Calea Rahovei No. 50, face cunoscut d-ori părinți de familie că din cauza departării liceului Matei Basarab, unde elevii internați în acest institut își făceau studiile până acum, se mută de la 15 August, anul curent, în strada Fântânei No. 10, în fața liceului Sf. Sava, iar elevii institutului vor frecuenta pe viitor cursurile la acest liceu (Sf. Sava) fiind scutiți astfel de a face un drum foarte lung pe arșișii verii și întemperiile iernii.

DE INCHIRIAT chiar de acum casa d-lui V. Hioți din Str. Luterană 15, mobilată și nemobilată având 22 camere, grajd de 10 cai, sopron de 6 trăsură, 2 pinițe, 1 puț și grădina cu 2 pavilioane.
DE INCHIRIAT (de la Sf. Dumitru anul curent) casele, grădina și teatrul cunoscute sub numele „RAȘKA” din Strada Academiei No. 28.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE VALABIL DE LA 20 MAIU (1 IUNIE) 1886
Table with columns for stations (Bucuresti-Roman, Bucuresti-Verciorova, etc.) and train schedules (Arătarea trenurilor, Tr. ac., Tr. p., etc.)